

Тѡмъ вѡспль и въздыханіе , що сѧ искѹбѹва
изъ смѹщеннаѧ совѣсть тогѡ грѣшника : не щѣ
благодѣть бѡжіѧ да гѡ ѡстѣве тѣко прѣсто безъ
ѡвѣта , не щѣ да ѡстѣве своѣ ѡвчѧ погнѣшее ,
но възышетъ и ѡвращетъ єгѡ !

Г .

Надъ сѣрдце вѣдитсѧ благодѣть бѡжіѧ въ
вѣдѣ голубинѣ : ибѡ дѹхъ свѣтый приближаетсѧ
и вхѡдитъ въ сѣрдце собрѹшенно и смиренно , и
спѹща въ него пламень благодѣти кѣтѡ свѣзди ,
сѡвѣщѣетъ ємѹ свѣтъ и сила .

И наскѡрѡ кѣтѡ възсіѣетъ свѣтъ : и искры
благодѣти кѣтѡ начнѣтъ въ сѣрдце єгѡ да
пламтѣтъ : сѧтанѧ сѧ своимъ полчищемъ , быѡва
пренѹжденъ да сѧ вѣче ѡлѹче ѡ товѧ сѣрдце .

Д .

Въ сѣрдцѣтѡ дѣтѡсѧ вѣдѣтъ живѡтныте кѡнто
ѡвратиле лицѧта сѧ на вѡнъ , тѣѧ сѧ ѡбрази на
смѣртныте грѣховѣ и не хотѧ вѣче вѣгатъ навѡнъ .

Щѡ кадѣтѡ оѹгрѣе свѣтъ , тѣѧмѡ є дѡлжна
темнѡтѧ тѧ да сѧ разпрѣсне ! кѡѡто скѡрѡ щѡмѡсѧ
сѡвнѣ и настѣне дѣнь : нощѧ є дѡлжна да ѡвѣгне !
щѡ благодѣть єсть дѣнь , ѧ грѣхъ є нощѣ .

Челѡвѣкъ кѣкъ скѡрѡ начнѣтъ мѡрзѣти и ненавѣдѣти
грѣхѧ , ѡвнѣ дѣѡволъ смѹщѣетсѧ и начинаетъ вѣгати :
ѡнъ царствѣетъ сѧмѡ во ѡвластѣ грѣхѧ и мрѣцѣ ,
ѡнъ сѧмѡ чрѣзъ грѣхѧ мѡже да сѧ проиѣже и да
царствѣѡва въ нашегѡ сѣрдце : лѹбѡвь и иѡволѣніе
кѡ грѣхѹ дѣетъ ємѹ кѡлючъ ѡвѡзѣти врати сѣрдцѹ
нашемѹ